

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 18 marca 2025 r.

Poz. 2696

UCHWAŁA NR 23.465.2024 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 22 października 2024 r.

w sprawie orzeczenia nieważności uchwały Nr VI/36/2024 Rady Miejskiej Węgrowa z dnia 26 września 2024 r. w sprawie zmiany uchwały Nr LXIII/409/2023 Rady Miejskiej Węgrowa z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie wprowadzenia i określenia wysokości stawek opłaty targowej oraz sposobu jej pobierania

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325), **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:**

§ 1. Orzeka o nieważności uchwały Nr VI/36/2024 Rady Miejskiej Węgrowa z dnia 26 września 2024 r. w sprawie zmiany uchwały Nr LXIII/409/2023 Rady Miejskiej Węgrowa z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie wprowadzenia i określenia wysokości stawek opłaty targowej oraz sposobu jej pobierania, z powodu istotnego naruszenia art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm.) oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

§ 2. Na niniejszą uchwałę Miastu Węgrów służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 9 października 2024 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła uchwała Nr VI/36/2024 Rady Miejskiej Węgrowa z dnia 26 września 2024 r. w sprawie zmiany uchwały Nr LXIII/409/2023 Rady Miejskiej Węgrowa z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie wprowadzenia i określenia wysokości stawek opłaty targowej oraz sposobu jej pobierania.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, ww. uchwała podlega nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Badając przedmiotową uchwałę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

W myśl art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, radzie gminy przysługuje prawo do podejmowania uchwał w sprawach podatków i opłat, ale wyłącznie w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisem rangi ustawowej, zawierającym upoważnienie dla rady do uchwalenia aktu prawa miejscowego w sprawie inkasa opłaty targowej, jest art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym rada gminy może zarządzić pobór opłaty targowej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Badaną uchwałą Rada Miejska Węgrowa - w uchwale Nr LXIII/409/2023 Rady Miejskiej Węgrowa z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie wprowadzenia i określenia wysokości stawek opłaty targowej oraz sposobu jej pobierania - nadała nowe brzmienie dotychczasowemu § 3 ust. 3, cyt. „Dowodem uiszczenia opłaty targowej jest wydany przez inkasenta wydruk z kasy fiskalnej” (§ 1 badanej uchwały).

Kolegium Izby zauważa, że Rada Miejska Węgrowa nie miała kompetencji do wprowadzenia dodatkowych regulacji przekraczających zakres delegacji ustawowej do stanowienia prawa miejscowego, a w tym przypadku do zamieszczania zapisów dotyczących dokumentacji związanej z inkasem opłaty targowej, czym istotnie naruszyła art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z ukształtowaną linią orzecniczą sądów administracyjnych, do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego, zaliczyć należy naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (np. wyrok NSA z dnia 17 lutego 2016 r. IIFSK 3595/13).

Następnie w § 4 badanej uchwały Rada Miejska Węgrowa określiła jej wejście w życie, tj. z dniem 1 listopada 2024 r. W toku prowadzonego postępowania nadzorczego Kolegium Izby ustaliło, iż na dzień 22 października 2024 r. (tj. na dzień podjęcie rozstrzygnięcia nadzorczego) badana uchwała nie była opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

W ocenie Kolegium Izby zapis § 4 badanej uchwały w sposób istotny narusza art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, ponieważ nie zachowuje wymogu i podstawowej reguły 14 - dniowego *vacatio legis*. Stosownie do art. 4 ust. 1 przywołanej ustawy, akty normatywne, które zawierają przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych (a więc również akty prawa miejscowego), wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba, że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Okres ten powinien być tak dobrany, by zapewnić adresatowi normy prawnej odpowiednią ilość czasu na zapoznanie się z treścią nowych regulacji i podjęcie działania, które umożliwi przystosowanie się do nich. W każdym przypadku długość *vacatio legis* musi być dostosowana do treści ustanowionej regulacji oraz możliwości pokierowania swoimi sprawami przez jej adresatów (zob. np. wyrok TK z dnia 25 marca 2003 r. U 10/01, OTK-A 2003/3/23; wyrok TK z dnia 4 stycznia 2000 r. K 18/99, OTK 2000/1/1).

Ocena, czy w konkretnym przypadku długość okresu *vacatio legis* jest odpowiednia, jest uzależniona od całokształtu okoliczności, w szczególności zaś od przedmiotu i treści unormowań przewidzianych w nowych przepisach, w tym i od tego, jak dalece różnią się one od unormowań dotychczasowych (wyrok TK z dnia 20 grudnia 1999 r. K. 4/99, OTK 1999/7/165), w tym również należytej publikacji (por. m.in. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 października 2019 r. I SA/Gd 1248/19).

Naruszenia wskazane w rozstrzygnięciu nadzorczym mają charakter istotnego naruszenia prawa. Podkreślenia wymaga bowiem, iż przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego podlega ścisłej wykładni językowej i nie może prowadzić do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych w drodze wykładni celowościowej (por. wyrok NSA z dnia 8 maja 2013 r. II GSK 299/12). W orzecnictwie sądów administracyjnych i nauce prawa nie budzi wątpliwości reguła interpretacyjna administracyjnego prawa materialnego, zgodnie z którą dozwolone jest tylko to, co wynika z przepisów prawa (por. wyrok NSA z dnia 19 marca 2008 r. II GSK 427/07; wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 września 2022 r. V SA/Wa 1803/22).

Z podanych powodów, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło, jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący
Wojciech Tarnowski